



Küljutamist kasutatakse pookoksast veidi jämedama oksa ümberpookimiseks. Alus lõigatakse sobival kõrgusel risti tagasi, küljelt lõigatakse ära poogendi lõike laiune ja pikkune kooreriba.

Kui poogendi lõike ülemine serv jääb pookealuse lõikest mõne mm võrra ülespoole, kasvab haav kiiremini kinni. Sideme alt välja jäänud pinnad tuleb katta pookevahaga.

seda siiski teha spetsiaalse, soovitatavalt roostevaba pookimisnoaga.

Kuiugi pookeid saab siduda ka niine- või tavalise kileribaga, kasutavad professionaalid peaaegu eranditult spetsiaalset isekleepuvat ja õigel ajal lagunevat pooketeipi.

Oksastamine õnnestub, kui

- pookimisnuga on puhas ja habemenoana terav, teritatud ühelt küljelt (mitte alati ei ole poest ostetud pookimisnuga piisavalt terav);
- pookealus on terve, tugev ning kasvu alustanud (koor on lahti);
- pookoksad on kahjustusteta ning puhkeseisundis (seega võiks oksad varuda veidi varem, kindlasti enne pungade paisumist);
- pookimislõiked ei puutu kokku millegi muu kui noaga, ühendatakse kiiresti ja seotakse tugevalt kokku.

Jätkamine ja küljutamine

Oksastamise juures on võtmeküsimuseks pookoksa lõikamine: pookimislõige peab olema sirge ja sile ning lõike pikkus poogendi ristlääbimõõdust kolm-neli korda suurem. Ega see paari-kolme proovimisega selgeks saa, aga kannatus viib sihile!

Kui poogendil on rohkem kui üks pung (enamasti jäetakse kaks),



Kui alus ja poogend on ühejämedused, kasutatakse jätkamislõiget, mille korral pookekomponendid katavad teineteise lõiked täielikult. Ühenduskoht on kaetud pooketeibiga, mis venib ega sooni sisse ning laguneb aja jooksul ise.

on mõistlik teha lõige nii, et alumine pung jääks lõike taha umbes keskele. Punga läheduses on rohkem kasvuaineid, see soodustab pookekomponentide kokkukasvamist.

Sõltuvalt pookealuse jämedusest tuleb teha ka alusele sobiv pookimislõige. Kui alus ja poogend on ühejämedused, kasutatakse jätkamislõiget, mille korral pookekomponendid katavad teineteise lõiked täielikult.

On pookealus mõnevõrra jämedam, peab tegema küljutuslõike, mille korral alus lõigatakse sobival kõrgusel risti tagasi ning selle küljelt lõigatakse ära poogendi lõike laiune ja pikkune kooreriba. Pookekomponentide ühendamisel peab poogend samuti täielikult katma aluse külglõike. Aluse ülemine lõige jääb kas pookekoha sidumisel sideme alla või kui ei jää, siis katke koht pookevahaga.

Kui pookealus on aga poogendist tublisti (kolm-neli korda või enam) jämedam, on otstarbekam kasutada koore alla oksastamist. Siis peab koor aga hästi lahti olema, mistõttu seda võtet saab vahel alles mais kasutada.

Jämedale oksale arvestage rohkem kui üks poogend: aluse iga 2cm läbimõõdu kohta võtke üks poogend ning paigutage need oksa ümber ühtlaste vahedega.

Oks läbimõõduga 3 cm nõuab ümberpookimiseks kaht poogendit, 10cm läbimõõduga oks aga viit. Jämedamat oksa kui 10 cm tavaliselt ümber ei poogita.

Kasvu jääb jätkama siiski vaid üks poogend, ülejäänud on vajalikud selleks, et haav kiiremini kinni kasvaks. Viimaste kasvu hoidke pideva kärpimisega seni vaos, kuni pookealuse haav on kinni kasvanud, seejärel lõigake nad välja.

Jätkamis- ja küljutamislõigete sidumisel on väga mugav kasutada eriotstarbelist pooketeipi, mis venib hästi ja on parasjagu kleepuv, et ei peaks sõlme tegema. Samuti pudeneb see õigel ajal pookekoha ümber ise ära.

Jämedamate okste jaoks see materjal siiski ei sobi, olles liiga nõrk. Pooketeibi asemel on siin hea kasutada heledat (valge, kollane, roheline, punane) elektrikute isoleerteipi. Must teip läheb päikese käes väga tuliseks, seda on targem vältida.

Isoleerteibi peab aga järgmisel kevadel ära võtma. Kui poogendid kasvavad väga jõuliselt, on neid vaja võib-olla suve teisel poolel uuesti siduda, et vältida sissesoonimist. Pärast pookekoha sidumist tuleb teibiga katmata haavad nii poogendil kui pookealusel kohe vahatada.

Mõni alus sobib mitmele liigile

Pookealus ja poogend peavad loomulikult olema ühest (või vähemalt väga lähedastest) botaanilisest liigist: ploomipuule õunapuud pookida (või vastupidi) pole mõtet üritadagi. Siiski pole see absoluutne reegel, mõni liik võib olla sobiv alus mitmele teisele.

Näiteks on üsna universaalne pookealus pihlakas, millele saab pookida ka viirpuid, toompihlakaid, musta arooniat (nii tehakse tüviarooniaid), pirnipuud ja väidetavalt isegi ebaküdooniat. Ploomipuule saab edukalt pookida aprikoosi-, virsiku- ja mandlipuud. Kuldsõstar võib olla aluseks teistele sõstraliikidele ja karusmarjale, teda kasutataksegi tüvipöösaste tegemisel tüvemoodustajana.

Üsna universaalne on ka piri-puu, aga seda poogendina. Teda saab pookida küdooniale, toompihlakale, viirpuule, mustale arooniale ja pihlakale.

Kõige paremini saab pookimise nõksud selgeks kogenud aedniku käe all. Selleks korraldabki Saare-Tõrvaauigu aiand aprilli kahel viimasel laupäeval, 21. ja 28. aprillil, hobiaednikele pookimise õppepäevad. Täpsem info aadressil <http://www.e-aiand.net>.